

[Heinesen]

offentlige sektor; det løser intet samfundsøkonomisk problem overhovedet. Derimod kan et tættere og bedre samarbejde mellem den offentlige og den private sektor yde et meget væsentligt bidrag til erhvervsudviklingen. Vi har derfor fremlagt et investeringsprogram, hvis hovedsigte er i højere grad at bruge den offentlige sektors økonomiske styrke til at fremme investeringerne, fornyelsen, konkurrenceevnen og dermed beskæftigelsen i de produktive erhverv. Vi håber, at den borgerlige privatiseringsideologi ikke får held til at bremse denne udvikling.

Regeringen forsøger i alt for høj grad at spare sig ud af de økonomiske vanskeligheder, hvorimod regeringens bidrag til, at vi kan arbejde os ud af de økonomiske vanskeligheder, er helt utilstrækkelige. Resultatet af denne politik er større ulighed og større arbejdsløshed. De, der har arbejde, og som tjener godt, skal have noget mere ud af det; de, der er arbejdsløse, og de, der tjener lidt, skal have mindre ud af det. Det er Reagans, det er Thatchers, det er Kohls, og det er også den danske borgerlige regerings opskrift på, hvordan den økonomiske krise skal bekæmpes. Det er gennemførelsen af denne politik i de store toneangivende lande, som er ved at være en selvstændig årsag til, at vi stadig har en økonomisk verdenskrise.

Dette er baggrunden for, at socialdemokratiet tager afstand fra regeringens økonomiske politik.

Jeg skal derfor på mit partis vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget tager afstand fra regeringens nedskæringspolitik, som forøger uligheden og arbejdsløsheden, og på baggrund af den forudsete stærke stigning i arbejdsløsheden i 1984 opfordrer folketinget regeringen til at stille de for 1984 bebudede yderligere nedskæringer af de offentlige udgifter med 12 mia kr. i bero.

Herefter går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Første næstformand (Knud Østergaard):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår i debatten.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg har bedt om ordet, fordi jeg har lyst til at tilkendegive, at det da er bedst for os alle, hvis debatten her i eftermiddag foregår på et realistisk grundlag.

Derfor vil jeg gerne sige straks, at den dagsorden, den socialdemokratiske ordfører har foreslået, er skrevet på en sådan måde, at den selvsagt må fremkalde et folketingsvalg, hvis den bliver vedtaget. Derfor vil jeg gerne for god ordens og klarheds skyld sige straks: den dagsorden kan regeringen ikke modtage. Dens hovedelement er at tage afstand fra regeringens politik.

Dyremose (KF):

Da folketinget for 8 måneder siden startede debatten om den nye firkloverregerings politik, indledte statsministeren med at sige (Folketingstidende 1982-83, sp. 5):

»Det er en ny regering, som i dag præsenterer folketinget for en ny politik.«

Dette udsagn er i dag blevet bekræftet af hr. Heinesen. Det står klart, at firkloverregeringens politik på det økonomiske område er helt anderledes end socialdemokratiets. Jeg synes, det er godt, at det står klart, det skal hr. Heinesen ikke have utak for.

Det, der derimod er beklageligt, er, at hr. Heinesen og hans parti tilsyneladende ikke kan eller ikke vil erkende, at den nye politik, firkloverregeringen fremlagde, i modsætning til de tidligere socialdemokratiske regerings politik har givet store resultater, så store resultater, at vi med sindsro kan sige, at folketingsåret 1982-83 markerer et klart vendepunkt i den danske økonomiske udvikling. For et år siden var vi på vej ind i en selvforstærkende negativ økonomisk udvikling. Nu er vi på vej ind i en selvforstærkende positiv udvikling. For et år siden var vi på vej ned i den af hr. Heinesen opfundne afgrund. Nu er vi på vej væk fra denne afgrund. Det er vi, fordi det er lykkedes firkloverregeringen, på trods af at det er en mindretalsregering, at komme igennem med den altovervejende hovedpart af sin økonomiske politik. Det har været vanskeligt. Det har kostet lange og drøje forhandlinger her i folketinget, det har været svært, men det er stort set lykkedes. Det er sådan, at der har været enkeltområder, hvor regeringens politik ikke helt er kommet igennem på den måde, som regeringen ønskede det, men når man sammenligner